நாள்: 25-01-1998. இடம்: நரிக்குறவர் பள்ளி, சைதா
பெண்கள்: 4. விவாதம் காலை 10.30 மணி முதல் மதியம்
நடைபெற்றது. உரைகள் சுருக்கப்பட்டு தரப்படுகின்றன. ஒ
விவாதப் புள்ளிகளுக்குப் பார்க்க: நிறப்பிரிகை 9, பக். 94.
வைத்தார்.

நிறப்பிரிகை: தாழ்த்தப்பட்டோர் மீதான வன்முறைகளில் கடந்த பத்தாண்டுகளில் தோன்றியுள்ள சில புதிய போக்குகளை ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். குறிப்பாக ஒரு இடத்தில் பிரச்சினை தோன்றினால் அந்த இடத்திற்குள்ளேயே முடிந்து விடாமல் அந்தப் பகுதி முழுவதும், சில சந்தர்ப்பங்களில் தமிழகம் முழுவதும் கூட சாதி மோதல்கள் வெடித்துக் கிளம்புவது. ஓரிரு நாட்களில் மோதல் முடிவுக்கு வராமல் பல நாட்கள் தொடர்வது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மீதான வன்முறைகள், வீடுகளைக் கொளுத்துதல் என்பது தவிர அவர்களது விவசாய நிலங்கள், வாழைத் தோப்புகள், தென்னை மரங்கள் ஆகியவற்றை வெட்டி வீழ்த்துவதன் மூலம் அவர்களின் பொருளாதாரத்தையே அழிப்பது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் ஊரைவிட்டே துரத்தப்பட்டு மீண்டும் பழைய இடத்திற்கு வர இயலாத நிலை மாதக் கணக்கில் தொடர்வது. சாதிக் கலவரங்கள் நடந்த இடங்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை மறுப்பது என்று பல அம்சங்களைச் சுட்டிக் காட்டலாம். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மீதான தாக்குதலுக்கு நன்கு திரட்டப்பட்ட குண்டர் படைகளைப் பயன்படுத்துவது என்கிற போக்கையும் சொல்லவேண்டும். இரு தரப்பிலும் உயிர்க்கொலைகள் என்பதும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம். இரு சாராருமே அரசியல் மயப்பட்டிருப்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தங்கள் தனித்துவத்தோடு இயக்கங்களில் இருப்பது, அம்பேத்கரது சிந்தனைகளை உயர்த்திப் பிடிப்பது என்கிற போக்கையும் அதே சமயத்தில் ஆதிக்க சாதியினர் அவர்கள் எந்த அரசியல் கட்சியில் இருந்த போதும் இந்துத்துவச் சார்பு நிலை எடுப்பதையும் காண முடிகிறது. பொருளியல் அடிப்படையில் தேவேந்திரர்கள் சமீப காலங்களில் முன்னேறியுள்ளதுதான் மோதலுக்குக் காரணம் எனச் சொல்வது தவறு. தேவர்களுக்கும் தேவேந்திரர்களுக்கும் இடையில் பொருளியல் வேறுபாடுகள் இல்லை எனவும் சொல்ல முடியாது. பெரிய அளவில் இந்த வேறுபடுகள் இல்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். உயிரிழப்புகளைப் பொருத்தமட்டில் கிட்டத்தட்ட இருபக்கமும் சம அளவில் உள்ளன என்பது உண்மைதான் என்ற போதிலும் ஒட்டுமொத்தமான இழப்புகள், இடப்பெயர்வுகள் என்பன தேவேந்திரர்களுக்கே அதிகம். சாதி மோதல்களினால் கிராமத்தை விட்டு இடம் பெயர்ந்து அடுத்த கிராமங்களுக்குச் சென்று சத்துணவுக் கூடங்களில் வசிக்கும் தேவர்களைப் பார்க்க முடியாது.

இதர ஆதிக்க சாதிகளாகிய நாடார், நாயக்கர், ராஜீக்கள், வெள்ளாளர்கள் முதலியோருக்கு வணிக நலன்கள் பிரதானமாக உள்ளன. எனவே மோதல்கள் விரைவில் முடிவுக்கு வந்தால்

ப்பேட்டை, சென்னை. வந்திருந்தோர் எண்ணிக்கை: 118.
1.30 வரையிலும் பின்பு மாலை 3 முதல் 5.30 வரையிலும்
ரே கருத்துக்கள் மீண்டும் வரும்போது தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன.
நிறப்பிரிகையின் சார்பான கருத்துக்களை அ.மார்க்ஸ் முன்

நல்லது எனக் கருதிய போதிலும் பிரச்சினை என வரும்போது பொதுவில் அவர்கள் ஆதிக்க சாதியினருடன்தான் இணைந்து நிற்கின்றனர். தலித்துகளுக்கு எதிராகவே உள்ளனர். தலித்கள் மத்தியில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அனைவரும் 'குவிதல் என்பது இல்லை. எனினும் தாழ்த்தப்பட்ட இதரர்கள் தேவேந்திரர்களுக்கு எதிராக இல்லை. தன்னார்வக் குழுக்களின் தொடர்புகள் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்று. கோடிக் கணக்கில் பணம் புரள்கிறது. கிட்டத்தட்ட எல்லா தலித் அமைப்புகளுடனும் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ தொடர்பு வைத்துள்ளனர். மோதல்களைப் பொருத்தமட்டில் 'Project' பண்ணுவதற்கான களம். அவ்வளவுதான். ஒட்டு மொத்தமாகத் தன்னார்வக் குழுக்களின் பங்கு இப்படி உள்ளது என்ற போதிலும் சில தனி நபர்கள் உணர்வுப் பூர்வமாக தலித் ஆதரவு நிலைப்பாட்டுடன் செயல்படுவதையும் காண முடிகிறது. ஆனால் சாதி மோதல்களுக்கே தன்னார்வக் குழுக்கள்தான் காரணம் எனச் சொல்வது தலித் அரசியலைக் கொச்சைப் படுத்துவது. இப்படிச் சொல்கிறவர்கள் அனைவருமே ஏதோ ஒரு வகையில் தலித் அரசியலை மறுப்பவர்களாகவே உள்ளது கருதத் தக்கது. எனினும் தலித் அமைப்புகளில் தன்னார்வக் குழுக்களின் ஊடுருவல் ஆபத்தானது என்பதில் அய்யமில்லை. பஞ்சாயத்துத் தேர்தலின் அடிப்படையில்தான் மோதல்கள் வருகின்றன எனச் சொல்ல முடியும். வெடிக்கக் கூடிய சூழலில் செயல்படும் triggering mechanism களில் பஞ்சாயத்துத் தேர்தலும் ஒன்று என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். சாதி என்கிற படிநிலை அமைப்பு என்பதே ஒரு வகையான 'இயற்கையான' அணி திரட்டலுக்கு வாய்ப்பாக அமைந்துவிடுகிறது. சாதி என்கிற அடிப்படையில் நான் X நீ என்கிற எதிர்வு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. மோதல்களின் போது அணி திரட்டல்களுக்கு எளிதாகிவிடுகிறது. இதுதவிர பெண்ணுடல், கற்பு, கலப்புத் திருமணம் முதலியனவும் மோதலுக்குரிய காரணங்களாகி விடுகின்றன. ஆதிக்க சாதியினரின் சாதிவெறி நோக்கு என்பதே மோதல்களுக்கான அடிப்படைக் காரணமாக உள்ளது என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. எடுத்துக்காட்டாக எண்பதுகளின் இறுதியில் நடைபெற்ற போடி கலவரத்திற்குக் காரணமாக தேவேந்திரர் தலைவர் ஜான் பாண்டியன், ''தேவர்களுடன் சம்பந்தம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்'' என இரட்டை அர்த்தம்பட்ப் பேசியதைச் சொல்வது வழக்கம். அப்படி ஒரு கதையாடல் ஒன்று இங்கு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் நிகழ்ச்சி இந்தச் சம்பவத்திலிருந்து தொடங்கவில்லை. 1989 செப்டம்பர் 8-ம் தேதியன்று அன்றைய அமைச்சர் திரு.தங்கவேலு - தேவேந்திர குல வேளாளர் வகுப்பைச்

கொலைகள் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கும். சாதி மோதல்கள் அடிக்கடி நடைபெறக்கூடிய பகுதிகளில் ரெவின்யூ மற்றும் காவல்துறை ஊழியர்களில் குறைந்தபட்சம் 35 சதம் பேர் தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என நிறப்பிரிகை கருதுகிறது. தலித்துகள் தேர்தல் அரசியலை முற்றாகப் புறக்கணித்துவிட முடியாது என்றே கருதுகிறோம். எனினும் கோட்பாட்டிற்கும் நடைமுறைக்குமான இடைவெளிகள் இல்லாமல் தலித் அரசியல் இயங்க வேண்டும் எனவும் நாங்கள் வற்புறுத்த விரும்புகிறோம்.

முனைவர் கே.ஏ.குணசேகரன்: சாதியை ஒழிப்பதற்குக் கலப்புத் திருமணம் தேவைன்னு எல்லாரும் சொல்கிறோம். ஆனால் ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட பெண்ணை மேலாதிக்க சாதிக்காரர் ஒருவர் திருமணம் செய்து கொண்டாலோ இல்லை தாழ்த்தப்பட்ட பையன் மற்ற சாதிப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டாலோ கடுமையான வன்முறைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதை நாம் கவனத்தில் எடுக்கணும். சமீபத்தில் ஈரோட்டில் அப்படி ஒரு நிகழ்ச்சி. அந்தத் தம்பத்தியருக்குத் தண்ணி கொடுக்கக் கூடாது, வேலை கொடுக்கக் கூடாது என்று ஊர்க் கட்டுப்பாடு. மொத்தத்தில் அவர்களுக்கு வாழ்க்கை மறுக்கப்படுகிறது. அதே போல ம.க.இ.க. தோழர்கள் ஆதரவோடு ஒரு வன்னிய இளைஞர் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்ணைக் காதலித்து திருமணம் செய்து கொண்டார். அவர் இன்று ஊருக்குள்ளேயே நுழையக் கூடாது என்று மேலாதிக்க சாதிக்காரர்கள் தடை செய்துள்ளனர். ஒட்டு மொத்தமாக அந்தக் கலானியிலே இருக்கிற எல்லாத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் வாழ்க்கை மறுக்கிற ஒரு போக்கும் சமீபமாக செயல்படுவதை நீங்க கவனத்தில் எடுக்கணும்.

தலித் சுப்பையா: தலித்துகள் தொடர்ந்து அடிவாங்குவது என்பது போல மார்க்சின் பேச்சில் தொனிக்கிறது. அது தவறு. தலித்துகள் திருப்பித் தாக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள். பல இடங்களில் ''பள்ளர்களிடமிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள்'' என்று போஸ்டர் போட வேண்டிய நிலை இன்று ஏற்பட்டுள்ளது. திரும்பத் தாக்குதல் என்பது இன்று ஆரம்பமாகிவிட்டது. தொடர்ந்து நடக்கிறது. ஆதிக்க சாதியினருடைய சொத்துக்கள் பல கோடிரூபாய் அழிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு சரியான War நடந்து கொண்டு இருக்கு. அதை மறைக்கிற மாதிரி தலித்துகள் எல்லாம் இன்னும் பலவீனமாக பயந்துகிட்டு இருக்கிறமாதிரி பேசாதீங்க. ரிசர்வ் தொகுதிகளை பத்து வருசத்துக்கு ஒரு தடவை மாத்தணும்னு இன்னைக்கு தேவர் பேரவை தீர்மானம் போட்டுருக்காங்க. இதெல்லாமே எதிர்த் தாக்குதலுடைய விளைவுதான். தன்னார்வக் குழுக்களுக்கும் தலித் அமைப்புகளுக்குமான உறவைப் பொருத்த வரைக்கும் அது மூன்று நிலைகளில் செயல்படுகிறது. ஒன்று: சில தன்னார்வக் குழுக்கள் முழுக்க முழுக்க தலித்துகளாலேயே நடத்தப்படுவதால் அது ஒரு தலித் அமைப்பாகவே இருக்கு. இரண்டு: தலித் அமைப்புகளுக்குள்ளே நுழையாம வெளியிலேயே இருந்து ஆதரவளிப்பது. மூன்று: சில தலித் அமைப்புகளுக்குள்ளே ஊடுருவி அதனுடைய முக்கியமான எல்லா முடிவுகளையும் தீர்மானிக்கிற சக்தியாக மாறிடுராங்க. இதுதான் மிகப்பெரிய ஆபத்து. நான் ஒரு தலித்தாக இருந்த போதிலும் இதற்கு என்னால உதாரணங்கள் சொல்ல முடியும். தலித்தாப் பிறந்தவனுக்கு அவன் என்ன மதமா இருந்தாலும் அவனுக்குப் பிரச்சினை இருக்கு. அவன் போராடுறான். ஒரு கட்டத்தில் தன்னார்வக் குழுவிலும் கூட அவன் இணைந்து நிற்க வேண்டிய நிலை வருது.

நினைப்பதும், டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி தேர்தலில் வெற்றி பெற்று அதற்கொரு வடிவம் கொடுப்பதையும் மறவர்கள் கடுமையாகப் பார்க்கிறாங்க. எனவே பள்ளர்களின் இந்தத் தனித்துவமான தன்மைகள், நாடார்கள், பள்ளர்கள், மறவர்கள் என்கிற இந்த மூன்று சாதிகளுக்குமிடையேயான உறவு என்கிற அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்சினையைப் பார்க்கவேண்டுமே ஒழிய ஒட்டு மொத்தமாக தமிழ்நாடு முழுவதிலுமான தலித்துகள் மீதான தாக்குதலில் ஓரம்சமாக இதைக் குறுக்கக் கூடாதுன்னு நினைக்கிறேன். ஒட்டுமொத்தமா தலித், தலித் என்று சொல்வதால் சில உண்மைகள் புரிந்து கொள்ள இயலாமல் போகும் ஆபத்து உண்டு.

ஸ்ரீதர் (கல்பாக்கம்): பி.யூ.சி.எல் சார்பாக நாங்கள் மம்சாபுரம், திருத்தங்கல், கோவில்பட்டி முதலான இடங்களுக்குச் சென்று வந்தோம். அந்த ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் சில வேறுபடும் கருத்துக்களை மட்டும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். மம்சாபுரத்திற்கு தெற்கில் இடையங்குளம், மேற்கில் காந்திபுரம். இந்த இரண்டு ஊருமே பள்ளர்கள் நூறு சதம் வசிக்கும் ஊர்கள். ஒப்பீட்டளவில் இடையங்குளத்தில் இருக்கிற பள்ளர்கள் மம்சாபுரத்தில் இருக்கிற மறவர்களைக் காட்டிலும் வசதியாக இருக்கிறார்கள். ராமர் பிள்ளையோட ஊர் அதுதான். இந்த வளர்ச்சிக்குக் காரணம் 'ரிசர்வேஷன்தான்' என்கிற தவறான கருத்து மறவர்களிடம் இருக்கிறது. மம்சாபுரத்தில் கடந்த 30 வருட வரலாற்றில் பள்ளர்களுக்கும் மறவர்களுக்கும் மோதல் நடந்ததில்லை. நடந்ததெல்லாம் நாடார்களுக்கும் மறவர்களுக்கும் ஒரு மோதல் - ஒரு கோயில் தகராறை ஒட்டி. அப்புறம் பிள்ளைகளுக்கும் செட்டியார்களுக்கும் நிலத் தகராறு காரணமா ஒரு மோதல். பொதுவான மனப்போக்கு என்ன என்றால் பள்ளர்களுக்கும் மறவர்களுக்கும் மோதல் வரும்போது நாடார்கள் மனரீதியாக பள்ளர்களை ஆதரிக்கின்றனர். ஆனா 'கல்ச்சுரல்' ஆக பள்ளர்கள் தாழ்வாக மதிக்கப்படுகின்றனர். அப்புறம் ஆள் பலி. இது தேவர்களுக்குத்தான் அதிகம். கரும்புச் சக்கையில் வைத்துக் கட்டி இரண்டு தேவர்கள் எரித்துக் கொல்லப்பட்டது இங்குதான். பள்ளர்கள்தான் இதைச் செய்ததாக சொல்லப்படுது. ஆனா 'எவிடன்ஸ்' கிடைக்கலை. இடையங்குளத்துப் பள்ளர்கள் வளர்ச்சி பெற்று இருப்பதால் மறவர்கள் தாக்கும்போது இடையங்குளத்துக்குப் போறதில்லை. பள்ளர்கள் பலவீனமா இருக்கிற அமைச்சியார்பட்டிக்குத்தான் சென்று தாக்குகிறார்கள். அல்லது காந்தி நகரில். அங்கும் ஏழ்மைதான். திருத்தங்கல் பகுதியிலும் அப்படித்தான். பள்ளர்கள் பலவீனமா இருக்கிற இடங்களில்தான் தாக்குதல். கோவில்பட்டியை எடுத்துக் கொண்டீங்கன்னா கோயில் மண்டகப்படியை ஒட்டித் தகராறு. நாயுடுகளுக்கும் பள்ளர்களுக்கும் பத்து நாள் மண்டகப்படியில் ஒரு நாள் தங்களுக்கும் வேண்டும் என்று பள்ளர்கள் ஊர்வலமாக வரும்போது போலீஸ் வைத்து அவர்கள் தடுக்கப்படுறாங்க. ஆத்திரமடைந்த பள்ளர்கள் நாயுடுக்களின் கடைகளை உடைக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட பத்துகோடி ரூபாய் சேதம். எங்களுடைய அபிப்பிராயத்தில் அது ஒரு நல்ல strategic war ஆகத்தான் பார்க்கிறோம். ஆக ஒவ்வொரு இடத்தில் ஒவ்வொரு மாதிரியான பிரச்சினை. இதை எல்லாத்தையும் ஒண்ணாக்கி வீரன் சுந்தரலிங்கம் பெயருக்கு எதிரான போராட்டத்தை ஒட்டிய கலவரமா சொல்வது தப்பு. உண்மையில் சுந்தரலிங்கம் பிரச்சினைக்கும் இதுக்கும் சம்மந்தமில்லை. கோயில்பட்டியை மானம், மரியாதை, உரிமை சம்மந்தப்பட்ட ஒரு போராகத்தான் பார்க்குறாங்க. சுந்தரலிங்கம்-பிரச்சினை எதேச்சையா நடந்த ஒரு விசயம்.

முறியடிக்கப்பட வேண்டும் என நினைக்கிறேன். இரண்டாவது, தலித் மக்கள் மத்தியில் மொழியைக் காட்டிப் பிரிப்பது மிகவும் மோசமானது. அருந்ததியர்கள் தெலுங்கர்கள், அவர்களை ஒதுக்க வேண்டும் என்கிற பேச்சை நான் மிக வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். இதில் குறிப்பாக, சில தன்னார்வ அமைப்புக்கள் இந்த வேலையைச் செய்து வருகின்றனர். சிலர் பிதாமகர்களாக இருந்துகொண்டு இந்தப் போக்கை ஆதரிக்கின்றனர். மிகவும் எதிர்மறையான இந்தப் போக்கு கடுமையாக எதிர்க்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. தென் மாவட்டங்களில் ஏன் மற்ற சாதியிலுள்ள சனநாயக சக்திகளை தலைவர்களைப் பயன்படுத்தி ஒற்றுமையைக் கட்டும் முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை என தோழர் ஒருவர் கேட்டார். அப்படிப்பட்ட சனநாயக உணர்வு படைத்த தலைவர்கள் மற்ற சாதிகளில் யாரும் இருப்பதாக நமக்குத் தெரியவில்லையே. கடைசியாக அரசியல், பொருளாதார மற்றும் பண்பாட்டு ரீதியான ஒடுக்குமுறைகளை நாம் முறியடிக்க வேண்டும். ஆனால் இதற்கு தேர்தல் அரசியல் பயன்படாது என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது.

தய்.கந்தசாமி: பள்ளர்களுக்கும் பறையர்களுக்குமிடையில் ஒடுக்குமுறையில் பெரிய வேறுபாடுகள் கிடையாது. தென் மாவட்டங்களில் வேண்டுமானால் கொஞ்சம் வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். அதை வைத்துப் பொதுமைப்படுத்த முடியாது. நான் கீழத் தஞ்சையிலிருந்து வருகிறேன். அங்கே கலாச்சார ரீதியாகப் பெரிய வேறுபாடுகள் இல்லை. பறையர்கள் ''வெட்டி'' வேலைக்குப் போவாங்க. பள்ளர்கள் போகமாட்டாங்க. அவ்வளவுதான். அங்கே தேவேந்திர குல வேளாளர்னு நாங்க சொல்லிக்கிறதுமில்லை. தென் மாவட்டங்களில் கொஞ்சம் வேறுபாடு இருக்கலாம். இம்மானுவேல் சேகரன் கொல்லப்பட்ட போது ஏற்பட்ட கலவரத்தில் பறையர்களில் சிலர் தேவர்களுக்கு ஆதரவாக இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மையாகக்கூட இருக்கலாம். அப்படி இருந்தாலும்கூட அதற்குக் காரணம் பள்ளர்கள் அங்கே பறையர்களை ஒடுக்கக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதுதான். குடியானவத் தெருவில் தேவர்கள் நாடார்களை ஒடுக்குகிறார்கள். சேரியில் பள்ளர்கள் பறையர்களை ஒடுக்குகிறார்கள் என்கிற நிலை. அப்புறம் தலித் மக்களிடையேயான ஒற்றுமைக்குத் தடையாய் இருக்கிற இன்னொரு அம்சம் இந்த அகமண முறை. பள்ளர்கள், பறையர்கள் மத்தியில் திருமண உறவுகள் இல்லாமை. ஆனால், அதிலும் ஒரு வித்தியாசத்தைப் பார்க்கணும். ஒரு மேலாதிக்க சாதிப் பெண்ணும் பறைய இளைஞனும் திருமணம் செய்து கொண்டால் அவனை வெட்டிக் கொன்றுவிட்டு அந்தப் பெண்ணைப் பெற்றோர்களே விசம் கொடுத்துக் கொல்லும் வழக்கம் இன்றும் உள்ளது. அத்தகைய வக்கிரங்களை நீங்கள் பறையர் - பள்ளர் இடையே பார்க்க முடியாது. ஆனால் தங்களை நாகரீகமானவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிற மேற்சாதிக்காரன்தான் கொஞ்சம்கூட நாகரீகம் இல்லாத மிருகமா இருப்பான். அதோட எல்லாப் பள்ளர் அமைப்புகளும் தலைவர்களும் தங்களை தேவேந்திர குல வேளாளர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்வதில்லை. ஜான் பாண்டியனும், குருசாமி சித்தரும் அப்படிச் சொல்லிக் கொள்ளலாம். ஆனால் டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி இந்த விசயத்தில் பரவாயில்லை. தலித் என்கிற அடையாளம் அவர்மீது சுமத்தப்படும்போது அவர் அதை மறுப்பதில்லை.

(கந்தசாமியின் பேச்சு அடுத்த இதழில் தொடரும்).